

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Petru URSACHE
Nadejda TOMA
Ghenadie NICOLAEV

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Zaițev Igor și de inculpatul Zaițev Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Zaițev Igor Iurii, născut la 11.05.1980, originar din Kazahstan, orașul Alma-Ata, domiciliat mun. Chișinău, str. Hristo Botev 19, bloc 6, ap.83.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 05.02.2014 – 25.06.2014,*
- 2. Instanța de apel: 13.10.2014 – 21.11.2014,*
- 3. Instanța de recurs: 24.02.2015 – 22.04.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 25 iunie 2014, Zaițev Igor Iurii a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța astfel, instanța a stabilit că, la data de 24 octombrie 2013, Zaițev Igor Iurii, aflîndu-se pe str. Trandafirilor nr.29/1, mun. Chișinău, în urma unui conflict iscat între el și Fomin Veaceslav Alexandru, avînd scopul vătămării integrității corporale, intenționat a aplicat lui Fomin Veaceslav, multiple lovituri cu o bucată de lemn în regiunea capului și alte părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-

legală nr.147/1917D din 24.01.2013, traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii pericraniene fronto-parieto-occipitală, fractură înfundată în regiunea parentală (centru), cu fracturi radiale spre baza craniului, hematom epidural, hemoragii subarahnoidiene la baza lobilor temporali și parietali, conținutul hemoragic în ventriculii laterali, edem cerebral pronunțat, hemoragii secundare în trunchiul cerebral, echimoze pe față și membrul inferior stîng- leziunile corporale avînd legătură cauzală direct cu survenirea decesului lui Fomin Veaceslav și se califică ca vătămări corporale grave care sunt periculoase pentru viață și care au provocat decesul.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, adică, *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și a provocat decesul victimei.*

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia au declarat apel inculpatul Zaițev Igor și avocatul Jereghi Anatolie, solicitînd casarea acesteia.

3.1. Prin apelul declarat inculpatul Zaițev Igor, a solicitat casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedepasă mai blîndă, deoarece a colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina parțial în cele incriminate.

În apelul declarat inculpatul a mai indicat, că a fost provocat de către partea vătămată Fomin Veaceslav, inculpatul acționînd în stare de legitimă apărare. Inculpatul a mai declarat, că din declarațiile fratelui părții vătămate, Fomin Veaceslav avea o traumă mai veche și orice lovitură, cît de mică, putea provoca consecințe grave. Consideră că instanța de fond la examinarea cauzei nu a ținut cont de faptul, că inculpatul s-a aflat în legitimă apărare, deoarece provocatorul conflictului a fost Fomin Veaceslav, motiv din care solicită aplicarea unei pedepse mai blînde în privința sa.

3.2. În apelul declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Zaițev Igor, acesta a solicitat casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă achitarea lui Zaițev Igor, pe motiv că în speța examinată este prezentă una dintre cauzele, care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare.

În motivarea apelului, avocatul Jereghi Anatolie a indicat că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost acumulat un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile, din care ar fi posibil de concluzionat că, fapta inculpatului Zaițev Igor întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal.

Apărătorul a considerat că nu s-a luat în considerație faptul că, inculpatul s-a aflat în stare de legitimă apărare, deoarece ultimul a fost agresat de către Fomin Veaceslav, iar inculpatul Zaițev Igor a fost nevoit să riposteze acestuia pentru a se apăra. Faptul dat s-a constatat cu certitudine în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile martorilor și reprezentantului părții vătămate, care au declarat că Fomin Veaceslav era o persoană agresivă, mai ales cînd se

afla în stare de ebrietate, precum și prin declarațiile martorilor acuzării, care au declarat că, inițiatorul conflictului a fost partea vătămată Fomin Veaceslav, care l-a agresat cu o bătă pe Zaițev Igor, iar partea vătămată a fost lovită în momentul ripostării împotriva acțiunilor sale de către inculpat.

Faptul că inculpatul Zaițev Igor nu a acționat cu intenție și se afla în legitimă apărare este demonstrat și prin raportul de expertiză medico-legală prin care s-a stabilit cu certitudine că, părții vătămate i-a fost aplicată o singură lovitură în regiunea capului, iar alte vătămări corporale nu au fost depistate, acest fapt nefiind verificat de către organul de urmărire penală.

Astfel, apărătorul a considerat că prin totalitatea probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești se demonstrează incontestabil faptul, că în acțiunile lui Zaițev Igor sînt prezente elementele legitimei apărări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014 apelurile declarate de inculpatul Zaițev Igor Iurii și avocatul inculpatului, Jereghi Anatolie, au fost respinse ca nefondate și menținută fără modificări sentința instanței de fond.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, cercetând în acest sens următoarele probe:

- declarațiile martorului Samoilova Natalia Victor (f. d. 232-233 Vol.I);
- declarațiile martorilor Galcova Oxana Igor (f. d. 19 Vol.I);
- raportul de expertiză medico-legală nr.147/1917/D din 24.01.2014 (f. d. 46-47 Vol.I);
- certificatul de vizită nr.82339 din 25.10.2013 (f. d.7 Vol.I);
- planșă ilustrativă (f. d. 11 Vol.I);
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2013 (f.d. 12-13 Vol.I);
- planșă ilustrativă (f. d. 14 Vol.I);
- proces-verbal de ridicare din 29.10.2013 (f. d. 40 Vol.I);
- raportul de expertiză medico-legală nr.1234 din 19.11.2013 (f. d. 61-65 Vol.I);
- raportul de expertiză nr.1232 din 19.11.2013 (f. d. 75-79 Vol.I);
- proces-verbal de examinare a obiectelor din 17.01.2013 (f. d. 95 Vol.I);
- ordonața de recunoaștere a corpurilor delicate den 29.01.2014;
- proces-verbal de confruntare din 21.11.2013, 26.11.2013 (f. d. 98-99, 100-102 Vol.I);
- raportul de expertiză nr.856 a-2013 din 10.12.2013 (f. d. 89-91 Vol.I);

Cu referire la argumentele avocatului Jereghi Anatolie precum că probele administrate de instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, instanța de apel a menționat că acestea sunt neîntemeiate, deoarece la examinarea cauzei au fost acumulate, examinate și verificate probe suficiente,

veridice și concludente, care dovedesc cu certitudine prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infrațiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

În ce privește argumentele avocatului Jereghi Anatolie că în speța respectivă este prezentă o cauză care înlătură caracterul penal al faptei - legitima apărare, instanța de apel a menționat că, potrivit raportului de expertiză medico-legală (f. d. 24) părții vătămate i-au fost aplicate mai multe lovituri, care au cauzat o traumă cranio-cerebrală închisă: hemoragii pericraniene fronto-parieto-occipitală, fractură înfundată în regiunea parentală (centru), cu fracturi radiale spre baza craniului, hematom epidural, hemoragii subarahoidiene la baza lobilor temporali și parietali, conținutul hemoragic în ventriculii laterali, edem cerebral pronunțat, hemoragii secunfere în truchiul cerebral, echimoze pe față și membrul inferior sting, leziuni corporale care au și cauzat decesul lui Fomin Veaceslav.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că atacul asupra inculpatului este indiscutabil inferior după intensitate acțiunilor de răspuns ale inculpatului, acestea fiind neproportional de intense, deoarece inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri lui Fomin Veaceslav, care în rezultatul acestora a căzut și și-a pierdut cunoștința, iar Zaițev Igor nu a chemat ambulanța îndată, dar abia peste 24 de ore după ce a avut loc conflictul, deși din start a văzut că starea victimei este gravă.

În aceste condiții instanța de apel a ajuns la concluzia că în speța dată nu a fost stabilit careva temei legal pentru aplicarea liberării de pedeapsă penală, nefiind constatat faptul aflării inculpatului în legitimă apărare la momentul săvârșirii acțiunilor violente în privința părții vătămate.

Instanța de apel a concluzionat, că situația reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, carora le-a fost dată o apreciere corespunzătoare legii, iar acțiunile inculpatului Zaițev Igor au fost corect încadrate în baza prevederilor art. 151 alin. (4) Cod penal.

De asemenea instanța de apel a menționat, că la judecarea cauzei penale prima instanță, a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele prezentate de acuzare și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, în strictă conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fapt ce a dus la emiterea unei hotărâri legale și întemeiate.

Instanța de apel a mai concluzionat, că la stabilirea pedepsei prima instanță a ținut cont de gravitatea infrațiunii săvârșite, motivul acesteia, circumstanțele cauzei care atenuiază ori agravează răspunderea, aplicând inculpatului o pedepasă echitabilă, în limitele fixate de Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a legii penale.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele inculpatului cu privire la faptul, că pedeapsa stabilită de instanța de fond este una prea aspră, deoarece instanța i-a stabilit o pedeapsa minimă prevăzută de legea penală pentru comiterea infrațiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal,

întemeiat ajungînd la concluzia, că pedeapsa sub formă de închisoare își va atinge scopul de reeducare și corectare a inculpatului Zaițev Igor și-l va determina inculpat să conștientizeze gradul prejudiciabil al acțiunilor sale.

La numirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de principiile generale de stabilire a pedepsei și criteriile de individualizare a acesteia, stabilite în prevederile art. 61 alin. (2), art.75 Cod penal, precum și de circumstanțele atenuante care au fost stabilite.

6. La data de 05 ianuarie 2015, împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar inculpatul Zaițev Igor, care solicită casarea hotărîrilor de condamnare pronunțate în privința sa, pe motiv că nu a săvîrșit infracțiunea imputată de către procuror, susținînd că a fost legitima apărare.

În motivarea recursului inculpatul indică că, la adoptarea deciziei instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată, martorii au declarat că Zaițev Igor s-a apărut și nu l-a lovit pe Fomin Veaceslav cu o bucată de lemn în regiunea capului.

La fel, inculpatul menționează, că potrivit rezultatului expertizei s-a constatat că pe bucata de lemn, recunoscută ca corp delict în cauza dată, nu au fost depistate urme de sînge sau fire de păr care ar aparține lui Fomin Veaceslav. Consideră, că leziunile corporale, care au provocat decesul părții vătămate, s-au produs în rezultatul căderii și lovirii de scaun, dar nu în rezultatul acțiunilor sale.

Un alt aspect la care, în opinia recurentului, nu s-a atras atenție este faptul că, instanța nu a luat în considerație declarațiile reprezentantului părții vătămate, care a relatat, că Fomin Veaceslav avea o traumă mai veche la cap și orice lovitură sau cădere îi putea fi fatală, iar acest fapt nu a fost verificat prin ridicarea fișei de boală a lui Fomin Veaceslav.

Inculpatul mai indică asupra faptului că în ședința de judecată nu au fost audiați martorii apărării pe motiv că ultimii, conform informațiilor procurorului, nu se află la locul de domiciliu și nu este posibil de stabilit locul aflării lor, precum și nu s-a luat în calcul faptul, că el, Zaițev Igor a fost cel care a chemat ambulanța și a conlucrat cu organul de urmărire penală.

6.1. La 12 ianuarie 2015 avocatul Cristea Valentin declară recurs ordinar în numele lui Zaițev Igor împotriva deciziei instanței de apel din 21.11.2014, solicitînd casarea deciziei atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului avocatul indică, că atît instanța de fond, cît și instanța de apel nu au stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, condamnînd inculpatul în lipsa unor probe concludente și pertinente, ceea ce contravine principiilor de bază ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană care a săvîrșit o infracțiune trebuie să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată, menționînd totodată că condamnarea ilegală constituie și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

Avocatul susține în recurs, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, iar instanța de fond și cea de apel au admis erori de drept care impun casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Zaițev Igor.

În opinia avocatului instanța de apel s-a limitat la o apreciere superficială a probelor acuzării, care sînt insuficiente pentru a dovedi vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, iar probelor aduse de către partea apărării nu i s-a dat o apreciere completă.

Apărătorul indică, că inculpatul a fost lipsit de dreptul la apărare, deoarece nu a avut posibilitatea de a face cunoștință cu probele care stau la baza învinuirii și condamnării acestuia din motiv că ultimul nu cunoaște limba de stat, iar interpretul prezent la ședință a tradus fragmentat acțiunile care se desfășurau în ședință, dar nu și probele prin înscrisuri, nu i s-a tradus procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2013, raportul de expertiză medico-legală nr.147/1917D, prin care medicii legiști nu au răspuns la întrebări esențiale pentru clarificarea circumstanțelor decesului părții vătămate.

Recurentul mai indică asupra faptului că instanța de fond și cea de apel nu au examinat și nu au motivat respingerea argumentelor inculpatului referitor la legitima apărare.

Totodată recurentul consideră că, deși instanțele au stabilit circumstanțe atenuante indicate la art. 76 alin.(1) lit. g) Cod penal, nu a aplicat principiile generale ale individualizării pedepsei și nu a stabilit o pedeapsă echitabilă cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1), (3) Cod penal.

Recurentul de asemenea subliniază că instanța de apel n-a dat o apreciere obiectivă procesului-verbal de confruntare între martorul Galcova Oxana și inculpatului Zaițev Igor, în care martorul confirmă faptul că, victima inițial l-a lovit pe inculpat, iar inculpatul s-a apărat, lovindu-l pe partea vătămată o singură dată, dar nu de mai multe ori, iar acest martor susține declarațiile date în timpul confruntării, dar nu în timpul audierii în calitate de martor.

Cu toate acestea, recurentul menționează că instanța de apel, la fel ca și instanța de fond, a pus la baza deciziei doar declarațiile martorului Galcova Oxana date la urmărirea penală, deși egal și echitabil ar fi, ca în cazul cînd acest martor nu a fost audiat în ședința instanței de fond și nici în ședința instanței de apel, să se aprecieze din nou atît procesul-verbal de audiere în faza urmării penale cît și procesul-verbal de confruntare, or în acest caz, instanța de apel era obligată să se expună prin respingerea probei și să motiveze respingerea probei date.

Instanța de apel, în opinia avocatului, nu a dat apreciere nici declarațiilor martorului Pozdneacov Veaceslav care a declarat că victima l-a lovit pe inculpat, iar inculpatul cu același obiect a lovit victima o singură dată. La fel, nu s-a dat apreciere declarațiilor reprezentantului părții vătămate care a

declarat că anterior victima a avut traume grave în regiunea craniului și că acesta era foarte violent, îndeosebi când era în stare de ebrietate.

Recurentul mai indică asupra faptului că instanța de apel n-a apreciat obiectiv raportului de expertiză nr.1233 din 04.11.2013, potrivit căruia pe bucata de lemn ridicată de la locul infracțiunii nu s-au depistat careva urme, precum și concluzia raportului de expertiză medico-legală din 11.11.2013, potrivit căruia s-a constatat că inculpatul Zaițev Igor avea leziuni sub formă de edem la brațul sting, fapt care în coraborare cu declarațiile martorilor Samoilova N., Galcova O. și Pozdneacov V., demonstrează că victima l-a atacat pe inculpat, acesta din urmă fiind nevoit să se apere.

Recurentul consideră că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (3), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare ce s-au soldat cu adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și nemotivate. Nu au fost stabilite circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei care au dus la condamnarea ilegală a inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, menționând că recurenții solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei care este efectuată de către instanța de fond și apel, prin urmare nu poate constitui temei pentru recurs.

8. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare declarate de inculpatul Zaițev Igor și avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului și în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Din conținutul recursurilor, Colegiul penal constată că, în susținerea argumentelor sale recurenții invocă două dintre temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că : 1) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; 2) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, considerînd că ambele sunt aplicabile în speța dată.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurenți, prevăzute în pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatăată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

8.2. Totodată, Colegiul penal constată faptul că, avocatul Cristea Valentin în recursul său indică prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, însă din conținutul recursului rezultă că avocatul solicită casarea deciziei instanței de apel, care a menținut sentința primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, ceea ce se prevede în pct.8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiuni.*

Acest temei de drept se constată și din conținutul recursului declarat de inculpatul Zaițev Igor, care nu-și recunoaște vina sa în infracțiunea imputată, susținînd că a fost legitima apărare.

Colegiul penal menționează că, acest temei include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Zaițev Igor a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 151 alin. (4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care au provocat decesul victimei*, soluția căruia a fost menținută de către instanța de apel.

Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că recurenții insistă asupra faptului că acțiunile inculpatului au fost săvîrșite în legitimă apărare, însă aceste argumente au constituit obiect de discuție în instanța de apel, care în urma verificării legalității hotărîrii instanței de fond, a considerat că acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza infracțiunii imputate, motivîndu-și soluția în aceste sens (pct. 5 al prezentei decizii).

În acest sens, instanța de recurs conchide că instanța de apel corect a menținut constatările instanței de fond referitor la lipsa cauzelor care înlătură caracterul penal al faptei și anume – legitima apărare, iar situația reținută de instanța de fond și instanța de apel corespunde probelor din dosar, care au fost analizate obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Zaițev Igor, deoarece în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă pentru fapta săvîrșită.

Astfel, făcînd o analiza minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că instanța de apel la judecarea apelului declarat de inculpat și apărătorul acestuia, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ajungînd la concluzia că sentința atacată este una legală și întemeiată, iar argumentele recurențelor referitor la faptul că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și atît instanța de fond cît și instanța de apel au admis erori de drept sînt neîntemeiate.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de recurs conchide că, temeiurile invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Zaițev Igor și de inculpatul Zaițev Igor, se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Cristea Valentin în numele inculpatului Zaițev Igor și de inculpatul Zaițev Igor împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe Zaițev Igor, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 04 iunie 2015.

Președinte
Judecător
Judecător

Petru URSACHE
Nadejda TOMA
Ghenadie NICOLAEV